

கவிஞர் மித்ராவின் உரைநடைத்திறன்

ஜெ. ஜெய ஆனந்தி ^{அ. *}

^அ தமிழியல்துறை, அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகம், அண்ணாமலைநகர், சிதம்பரம்-608002, தமிழ்நாடு, இந்தியா.

Poet Mitra's Prose Prowess

J. Jeya Aananthi ^{அ. *}

^அ Department of Tamil Studies and Research, Annamalai University, Annamalai Nagar, Chidambaram-608002, Tamil Nadu, India

* Corresponding Author:

ananthijayaram87@gmail.com

Received: 19-03-2022

Revised: 21-06-2022

Accepted: 02-07-2022

Published: 28-07-2022

ABSTRACT

Our forefathers gave our mother Tamil as Muthamil. Among them, the prose flourished and became influential in both the prose and poetry. The effects of the changes brought about by the dominance of the highlanders were also seen in the literature. Prose arose from the syllabic form, just as new poetry arose from traditional poetry. This prose is based on the method of revealing the material as it is without concealing it. After the development of prose, fields like religion, history, medicine were written in prose. Thus the poet Mitra is a modern literary creator. His prose works are based on research skills. He did not limit his knowledge with literature and broadened his knowledge in the world of research and prose. The purpose of this article is to examine the prose skills of the poet Mitra whose real name is V. Unnamalai.

Keywords: V. Unnamalai, Poet Mitra, Prose Prowess, Traditional Poetry

முன்னுரை

தமிழ் மொழிக்கு வளம் சேர்ப்பதற்காக செய்யுள் உரைநடை என்ற இருவடிவங்கள் தோன்றின. செய்யுள் என்பது தனக்குத்தானே தன் மொழிப் படைப்பாளர்களால் உருவாக்கிக்கொண்ட வடிவம். அவை காலப்போக்கில் குறளாகி, ஆசிரியமாகி, விருத்தமாகி நெகிழ்ந்து பல்வேறு வடிவங்களை அடைந்தது. ஆனால் உரைநடை எளிய மக்களும் புரியும் வகையில் செய்யுளை விட வரவேற்பை பெற்றது. செய்யுள் நடையில் எழுதியவர்கள் உரைநடையின் வடிவ எளிமைக்கண்டு அதிலும் படைப்புகளைப் படைக்கத் துவங்கினர். காலப்போக்கில் உரைநடையாளருக்குக் கவிதைப் பிடிபடாது. கவிஞர்களுக்கு உரைநடை ஒத்துவராது என்ற நிலையில் சிலர் இரு படைப்புகளிலும் சிறந்து விளங்கினர். அந்த வகையில் வீ. உண்ணாமலை என்னும் இயற்பெயருடைய கவிஞர் மித்ரா அவர்கள் உரைநடை நூல்களையும், கவிதைகளையும் தம் எழுத்துக்களின் வழி படைத்துள்ளதைக் காணமுடிகின்றது. அத்தகைய திறன் வாய்ந்த படைப்பாளரின் உரைத்திறனை வெளிப்படுத்துவதே இக்கட்டுரையின் நோக்கமாகும்.

உரைநடை விளக்கம்

உரைநடை என்பது பொருளின் தன்மையை உள்ளது உள்ளவாறு உரைப்பதாகும். உலக வழக்காகப் பேசப்படுவதும், எழுதப்படுவதும் உரைநடை ஆகும். வசனம் என்ற வடமொழிச் சொல்லே

அண்மைக்காலத்தில் தமிழில் உரைநடையைக் குறிப்பதாய் அமைந்தது. அதுவே பெருவழக்காகவும் நிலவியது. உரைக்கு இலக்கணம் கூறவந்த தொல்காப்பியர்,

“தொன்மை தானே

உரையொடு புணர்ந்த பழமை மேற்றே”

எனக் கூறியுள்ளார் (Sundaramoorthy, 2012). எனவே உரைநடை என்பது பாட்டைவிடப் பழமையானது என்பது நன்கு விளங்கும்.

உரைநடையின் தொன்மை

தொல்காப்பியர் காலத்திலேயே உரைநடை இருந்தது என்பதற்கு,

“பாட்டிடை வைத்த குறிப்பினாலும்

உரைவகை நடையே நான்கென மொழிப”

என்னும் தொல்காப்பிய நூற்பாவே சான்று பகரும் (Sundaramoorthy, 2012).

இந்நூற்பாவிற்கு விளக்கம் கூறும் பேராசிரியர் உரைநடையினைப் பாட்டுகளுக்கு இடையே வருகின்ற குறிப்புகள் எனவும், நூற்பாக்களுக்கு எழுதப்படும் விளக்கவுரைகள் எனவும், பொய்யானதாக அன்றி மெய்மையை எடுத்துக்கூறும் உரை எனவும், நகைச்சுவை பொருந்திய உரைநடை எனவும் நான்காக எடுத்துக் கூறுவார்.

உரை உத்திகள்

உணர்த்தப்படும் பொருள் இது என்று அறிதற்கும், நூற்பொருளை அதிகார முறைப்படுத்தித் தருவதற்கும் செய்தியைத் திரட்டி கூறுவதற்கும், திரட்டிக் கூறியவற்றை விரித்துக்கூறி அதனால் ஒருபயன் உண்டென அறிதற்கும் உத்திகள் இன்றியமையாதனவாக அமைகின்றது. உரையாசிரியர்கள் தம் உரைகளில் பல உத்திகளைக் கையாண்டுள்ளனர். அவற்றைக் கண்டு உரைப்பதால் அவ்வுரைகள் சிறப்புப் பெறுகின்றன. கவிஞர் மித்ரா அவர்கள் தம் உரைநடைகளில் சில உத்திகளைப் பயன்படுத்தியுள்ளார்.

உவமைகள்

உரையாசிரியர்கள் கற்பனைப் படைப்பில் உவமைகள் தனியிடம் பெற்றுத் திகழ்கின்றன. உவமை என்பது ஒரு பொருளோடு மற்றொரு பொருளை ஒப்புமைப் படுத்திக் கூறுதலாகும். “உவமை ஒரு மொழியின் பல்வேறு கூறுகளில் ஒன்றாயினும் மொழியின் அமைப்பிற்கே அது அடிப்படையாய் விளங்குகிறது. எனவே மொழி தோன்றிய காலத்திலேயே உவமையும் தோன்றிவிட்டது எனலாம்.” (Santhanam, 1991).

“நான் தனித்தந்தையைக் கண்டு சாகா பெரும் வரம் பெற்றேன். என்னை உய்வித்தது பால் உலகோரை உய்விக்க இறைவன் சமீபமாக வருகின்றபோது இறைவனிடம் தூய முக்தியோடு ஜீவ முக்தியும் பெறுங்கள் என்று ஆற்றப்படையில் வரும் பாணன் போல் தான் பெற்றதைப் பெறுவதற்கான வழிமுறைகளைக் கூறி தன்னைப்போல் மகிழ வேண்டும் என்னும் நினைவை நெஞ்சில் - நிறுத்தும் பாங்கு எண்ணி எண்ணி மகிழ வைக்கும். நிலையினை உடையது” என்ற வள்ளளாருடைய சிந்தனைத் துளிகளை உவமையின் வாயிலாக வெளிப்படுத்தியுள்ளதனை அறிய முடிகின்றது (Kavinjar Mitra, 1995).

உவமைகள் செய்யுள்களுக்கு அணிசெய்வன என்றாலும், உரைநடையிலும் நடையானது சிறக்க இம்முறையினைக் கையாளுகின்றனர். உரையாசிரியர்களின் உவமை விளக்கங்களை இருவகையில் காணமுடிகின்றன. அவையாவன,

- ❖ மூல நூலாசிரியர் படைத்த உவமைகளுக்குத் தம் உரையால் மேலும் விளக்கம் தருதல்.
- ❖ பொருள் விளக்கங்களுக்காக உவமைகளைப் பயன்படுத்துதல்.

இவ்விருவகைகளில் கவிஞர் மித்ரா இரண்டாவது முறையினைத் தம் படைப்புகளில் உவமைகளாகப் பயன்படுத்திய திறனைக் காண முடிகின்றது.

சொற்பொருள் பின்வருநிலை

ஒன்றன் பின் ஒன்றாக அல்லாமல் சற்று இடைவெளியுடன் வந்த சொல்லே மீண்டும் வரத்தொடுப்பது சொற்பின்வருநிலை ஆகும். ஒரோசை மீண்டும் மீண்டும் வருவதால் ஓசையின்பம் சிறக்க வைக்கும் கூறுகளில் இதுவும் ஒன்றாக அமைந்திருக்கின்றது. இதற்கு சொற்பொருள் பின்வருநிலையினைச் சில இடங்களில் ஆசிரியர் கையாண்டுள்ளார்.

“புத்தரும் புதிய தன்மை வாய்ந்த புது மருந்து, அம்மருந்தைப் பார்த்தாலே போதும் சீவகனின் உடலிலும், உளத்திலும் பிணித்துள அனைத்துப் பிணிகளும் இருக்குமிடம் தெரியாமல் அகன்றுவிடும். பிரம்மாவும், திருமாலும் தேடுகின்ற மருந்து முன்னொரு காலத்தில் எமன் வாயிலிருந்து மார்க்கண்டனைக் காக்கச் செய்த மருந்து, தேவர்கள் காணக்கூடியதும் ஜீவர்கள் கனவிலும் காணமுடியாத அரிய மருந்து, உள்ளன்போடு சார்ந்தவர்கட்கே சிறந்து விளங்கும் மருந்து, உயர்ந்த தேவர்கள் அனைவரும் தொழுகின்ற தெய்வ மருந்து, திருச்சிறற்பலத்தே திருநடனம் செய்யும் மருந்து” என்ற வள்ளலார் சிவபெருமானே உளநோய், உடல்நோய் இரண்டையும் போக்க வல்ல மருந்து என்பதனை உலக மக்களுக்கு வலியுறுத்தியுள்ளதனை ஆசிரியர் பதிவு செய்துள்ளார் (Unnamalai, 1998).

தந்திர உத்தி

ஒரு நூலால் அறிவிக்கப்படும் பொருளை உலக வழக்கு, நூல் வழக்கு ஆகிய வழக்குகளோடு பொருந்திக் காட்ட வேண்டும். அப்பொருளை மற்ற நூல்களிலும் ஏற்ற இடமறிந்து இவ்விடத்திற்கு இப்படி எனத்தக்கபடி பொருத்திக் காட்டி நூலை நடத்திச் செல்லவேண்டும். இதுவே தந்திர உத்தியாகும். இதனை,

“நூற்பொருள் வழக்கொடு வாய்ப்பக் காட்டி

ஏற்புழி யறிந்திதற்கிவ்வகை யாமெனத்

தரும்வகை செலுத்துதல் றந்திர வுத்தி”

என்று ஆசிரியர் குறிப்பிடுகின்றார் (Thirunana Sampantham, 2009).

புரட்சிக்கவி என்னும் நூலில் இடம்பெற்றுள்ள “அமுதவல்லியிடம் உதாரணனுக்கு பார்வையில்லை என்றும் உதாரணனிடம் அமுதவல்லி குஷ்டரோகி என்றும் கூறி ஒருவரை ஒருவர் சந்திக்க முடியாமல் இருக்க திரை விரிக்குமாறு அமைச்சன் செய்தான்” (கவிஞர். மித்ரா, 1999) இவ்வாறாக பாவேந்தரின் காப்பியத்தில் தந்திர உத்தியானது இடம்பெற்றிருப்பதனை ஆசிரியர் தம் உரையின் வழி எடுத்துரைத்துள்ளார்.

பழமொழிகள்

தொல்காப்பியர் யாப்பின் வகை ஏழனுள் ஒன்றாக முதுமொழியைக் கூறுவர். முதுமொழி பற்றித் தொல்காப்பியம் அதன் இலக்கணத்தை,

“நுண்மையும் சுருக்கமும் ஒளியுடைமையும்

மென்மையும் என்று இவை விளக்கத் தோன்றி

குறித்த பொருளை முடித்தற்கு வருஉம்

ஏது நுதலிய முதுமொழி என்ப”

என்று குறிப்பிடுகின்றது.

ஆகவே, முதுமொழி சுருங்கச் சொல்லி விளங்க வைக்கும் என்பதும், குறித்த பொருளை முடிக்க வரும் என்பதும், காரணம் கருதியது என்பதும் பெறப்படும். பழமொழிகள் பழைய இலக்கியங்களிலிருந்து இன்றைய இலக்கியம் வரைக்கும் பயன்பட்டு வருகின்றன (Vellaivaranan, 1989).

பழமொழிகள் கொண்ட நடை

படைப்பாளர்கள் தங்கள் கருத்தினைப் படிப்பவர்கள் மனதில் நிலைநிறுத்த மேற்கொள்ளும் உத்திமுறைகளில் பழமையும் ஒன்று என்று கருதலாம். மக்கள் வழக்காற்றில் உள்ள பழமொழிகளைப் பயன்படுத்துவதன் மூலம் பொருள் புலப்பாடு எடுத்துரைக்கப்படுகின்றது. தொல்காப்பியர் காலத்திலேயே இலக்கியங்களில் பழமொழிகள் செல்வாக்குப் பெற்றிருக்க வேண்டும் என்று அறியலாம்.

உரையாசிரியர்கள் தங்கள் உரைவிளக்கப் பகுதிகளில் பழமொழிகளைப் பயன்படுத்துவதனை ஒரு மரபாகவே போற்றி வந்துள்ளனர் என்று அறிய முடிகின்றது. உரையாசிரியரின் காலத்தில் மக்கள் வழக்காற்றிலிருந்து பழமொழிகளின் செல்வாக்கினை அவர்களது உரைப்பகுதிகளின்றும் அறியலாம். இதனைப் போற்றும் வகையில் கவிஞர் மித்ரா பழமொழிகளைப் பயன்படுத்திப் பொருள் விளக்கம் செய்துள்ளார். இவர் பயன்படுத்தியுள்ள பழமொழிகள் பாடற்பகுதியை விளக்கும் நோக்கிலேயே அமைந்துள்ளது.

“நோயற்ற வாழ்வே குறைவற்ற செல்வம்”

என்ற பழமொழிக்கு ஏற்ப கண்ணதாசன் எவ்விதமான நோய்களும் உண்டாகாதவாறு அருள்புரிய வேண்டும் என்று இறைவனிடம் வேண்டி முறையிட்டதனையும் கவிஞர் தமது வாழ்க்கையில் நடந்த நிகழ்ச்சிகளை ஒளிவு மறைவில்லாமல் அனுபவக் கவிதையாக்கியுள்ளதனை தம் உரையின் வழி ஆசிரியர் பதிவு செய்துள்ளார் (Kavinjar Mitra, 2001).

வினா - விடைத் தொடர்

வினாவும் விடையும் ஒரே தொடரில் இடம்பெறுமாறு அமைப்பது வினாவிடைத் தொடரமைப்பாகும். வினாவினை எழுப்பிக்கொண்டு அதற்கு பதிலளிப்பதுபோல் அமையும் தொடரமைப்பானது பழைய உரையாசிரியர்களிடம் காணப்படும் உரைப்போக்காகும். ஆசிரியர் மாணவரோடு பேசுவதுபோல் அமையும் வாக்கிய அமைப்பிற்கும், கருத்து வெளிப்பாட்டுக்கும் இத்தொடரமைப்பு துணைபுரியும் என்று கருதலாம்.

“விஞ்ஞானத் துறையினில் மேலை நாட்டினர் அளவிற்கு நாம் இன்னும் வளரவில்லை என்றும் விஞ்ஞானத் துறையினிலே வளர்ச்சி உண்டா? என்று கண்ணதாசன் தொடுக்கின்ற வினாவிற்கு கவிஞர் மித்ரா அவர்கள் இன்றைக்கு 25 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு இருந்த விஞ்ஞான வளர்ச்சிக்கும் இன்றுள்ள விஞ்ஞான வளர்ச்சிக்கும் நீண்ட இடைவெளி உள்ளது. இந்திய விஞ்ஞானிகள் மேலைநாட்டு விஞ்ஞானிகளுக்குத் தாழ்ந்தவர்கள் இல்லை என்பதனை மெய்பித்து வருகின்றனர்” என்று விடையளித்துள்ளதனை அறிய முடிகின்றது (Kavinjar Mitra, 2001).

கீதா உபதேசம் பற்றி குறிப்பிடுகையில், “அர்ச்சுணன் முப்பதாண்டு காலமாகக் கண்ணபிரானுடன் பழகியும் ஞானப்பேறு கிட்டவில்லை. ஏன்? மரணபயம் ஏற்படவில்லை. உயிர்க்கொலையாகிய மரணத்தைத் தவிர்க்க வேண்டும் என்ற எண்ணம் வரவில்லை. போர்க்களத்தைப் பகைவர் சேனைகளின் முன்னே நின்றபோது தான் தனக்குப் பலகலைகளைக் கற்பித்த ஆசிரியர்களால் மரணம் நேரிட்டால் என்ன செய்வது என்று எண்ணினான். மரணமும் அதைத் தொடர்ந்து நரக வேதனையும் அனுபவிக்க வேண்டும் என்று எண்ணிய கணமே அவனுக்காகத் கீதா உபதேசம் கண்ணபிரானால் கிடைத்தது” என்பதனை ஆசிரியர் தெளிவுப்படுத்தியுள்ளார் (Kavinjar Mitra, 1995).

இலக்கிய மேற்கோள் ஆட்சி

உரையாசிரியரின் புலமையினையும் தனித்திறனையும், இலக்கியப் பயிற்சியினையும் அவரது நடை புலப்படுத்தும். கருத்து விளக்கத்திற்காக இலக்கிய மேற்கோள்களைப் பயன்படுத்துவது நடையியல் உத்தியாகும். உரை விளக்குவதற்குப் பொருத்தமான இடங்களில் பொருத்தமான இலக்கிய வரிகளைப் பயன்படுத்துவது உரையாசிரியரின் புலமைக்குச் சான்றாய் அமைகின்றது. உரையாசிரியருக்குப் பிடித்ததும் மிகவும் பொருத்தமான வரிகளையே பயன்படுத்துவர் என்பது உரைநெறியாக அமைகின்றது.

“ஒரு நூலின் கருத்தையோ, பாட்டின் பொருளையோ காண்பதற்குப் பல அறிவுக்கூறுகள் வேண்டும். இது இன்ன காலத்துத் தோன்றிய நூல் என்ற கால அறிவும், இக்காலத்து இச்சொல்லுக்கு இப்பொருள் என்ற சொல்லறிவும், இன்ன காலத்து இருந்த பழக்க வழக்கங்கள் இவை என்ற சமுதாய அறிவும், இத்தொடர் ஓடிக்கிடக்கும் முறை இது என்ற நடையறிவும், நாட்டின் வரலாற்றறிவும் இன்னபிறவும் இருந்தால்தான் உரையெழுதும் போது நினைவுக்கு வந்தால்தான் பொருளை முரணின்றிக் காணமுடியும்” (Manikkam, 1953).

இவ்வுலகில் வாழும் உயிரினங்களுக்குக் காற்றும் நீரும் உணவும் உறைவிடமும் தேவை. அவை இன்று மாசுபட்டுள்ளதை அறிவோம். ஆனால் ஆற்றுப்படை நூல்கள் எழுந்த காலத்தில் இவை எவ்வாறு இருந்தன என்பதனை கவிஞர் மித்ரா மேற்கோளினைக் கையாண்டுள்ளார்.

நாட்டின் முன்னேற்றத்திற்கு மண்வளம், நீர்வளம், நிலவளம் வேண்டப்படுவதாகும். அவற்றைப் பேணிப் பாதுகாப்பதும் மாந்தர்தம் கடமையாகும். உலகில் இரவு நேரத்தில் அனைத்துயிர்களும் உறங்கும். ஞாயிறு உதித்தவுடன் அவை விழிப்பெய்தும். உலக உயிர்கட்கு உறக்கமும் விழிப்பும் சரியாக இருத்தல் வேண்டும். அப்போதுதான் உயிர்கள் நோய்நொடியின்றி உடல் நலத்துடன் வாழ முடியும். உலக உயிர்கள் வாழ ஞாயிறு முதன்மையாக வேண்டப்படுவதை நக்கீரர்,

“உலகம் உவப்ப வலனோர்பு திரிதரு

பலர் புகழ் ஞாயிறு கடற்கண்டா அங்கு”

திருமுருகாற்றுப்படையில் குறிப்பிட்டுள்ள கருத்துகளை நூலாசிரியர் மேற்கோளாகக் கையாண்டுள்ளார் (Unnamalai, 2003).

முடிவுரை

தமிழில் செய்யுள் வடிவத்திற்கு காலம்தோறும் உரை வரைவது வழக்கில் இருக்கின்றன. காலத்தால் முற்பட்ட படைப்புகளுக்கு இவ்வுரை வழங்கும் முறைகளின் அடிப்படையிலேயே பிற்காலத்தில் தோன்றிய உரைநடை வடிவமும் அமைந்துள்ளதை காணமுடிகின்றது. உரைநடைக்கென்று பல்வேறு உத்திகளை படைப்பாசிரியர்கள் கையாண்டு வருகின்றனர். அவ்வகையான உத்திகளை கவிஞர் மித்ராவும் தம் படைப்புகளில் கையாண்டுள்ளார். குறிப்பாக விளக்கமுறை உத்தியும், உவமைநய உத்தியும் மேலோங்கி நிற்க காணலாம்.

References

- Kavinjar Mitra, (1995) Vallalarin Sinthanaigal, Annai Bhoomi Publishing House, Chennai, India.
- Kavinjar Mitra, (1999) Pavendarin Puthiyathor Ulagu Seivom, Manimegalai Publication, Chennai, India.
- Kavinjar Mitra, (2001) Kannadasan Kavithaigalil Ariviyal, Kannadasan Publishing, Chennai, India.
- Manikkam, Supa. V., (1953) Valluvam, Manivasakkar Publishing House, Chennai, India.
- Santhanam, M., (1991) Perasiriyar Uraithiran, Kallambal Publishing, Madurai, India.
- Sundaramoorthy, G., (2012) Tholkappiyam Porulathigaram, Thiruppanandal Foundation Publication, Chennai, India.

Thirunana Sampantham, C., (2009) Nannool Eluttathikaram, Kathir Publishing House, Thiruvaiyaru, India.

Unnamalai, V., (1998) Vallalar Seerthirutham, Vallalar Publishing House, Manalur, India.

Unnamalai, V., (2003) Kalanthorum Ariviyal, Lavandina Publications, Chennai, India.

Vellaivaranan, (1989) Tholkappiyam Seyyulial, Madurai Kamarajar University, Madurai, India.

Funding: No funding was received for conducting this study.

Conflict of Interest: The Author has no conflicts of interest to declare that they are relevant to the content of this article.

About the License:

© The Author 2022. The text of this article is licensed under a Creative Commons Attribution 4.0 International License